

**Posudek na diplomovou práci P e t r a N a v r á t i l a**  
**Od mohučského Ordo po Liber visionum: pojetí panovnické moci za vlády**  
**Jindřicha II. a Jindřicha III. ve světle vybraných dobových pramenů**

UK FF, Ústav světových dějin, Praha 2013,

121 stran textu

Deklarovaným cílem hodnocené diplomové práce je analýza panovnické moci a legitimacy na vrcholu otonského, resp. sálského císařství skrze zhodnocení obrazu císařů Jindřicha II. a Jindřicha III., jak ho zachovaly dobové, především narativní prameny. Autor při řešení úkolu využil vedle reprezentativního vzorku pramenných zdrojů také solidní množství odborné, zejména cizojazyčné literatury.

Petr Navrátil svoji práci rozčlenil do tří hlavních oddílů. V první se blíže zastavil u vymezení tématu, pokusil se uchopit a definovat odborné pojmosloví a terminologii a v hlavních rysech shrnul kořeny panovnické autority, legitimacy a sakrality (germánská, císařská a křesťanská). Další dva oddíly se věnují jednotlivým postavám vybraných vládců (Jindřich II., resp. Jindřich III.), přičemž autor u obou provádí analýzu jejich jednání a autority. Postupuje formou vyhledání a určení zásadních výpovědí pramenů, ty analyzuje a dále srovnává, aby nakonec dosáhl shrnujícího, obecného závěru. Nezůstává však ve svém bádání odkázán pouze na vybrané prameny, ale současně důsledně srovnává možné výsledky bádání s názory a postoji dalších historiků a právníků.

Diplomovou práci Petra Navrátila lze hodnotit jako zdařilou a odpovídající na vytčené otázky. Student se zaměřil na téma, které v současné medievistice stále rezonuje a vyvolává mnohé diskuze, což jednak vyžadovalo značný objem prostudovaných textů, jednak kladlo nároky na srovnání rozličných pohledů a šíři interpretací. Student současně neopomněl důkladně rozebrat patřičný

pramenný fond a velmi solidně si poradil s nejednou dosti kusými a současně nejednoznačnými výpověďmi. Dosáhl komplexního pohledu na téma a své teze obhájil. Menší poznámku mám snad ke zvolené metodice, která podle mně přece jen příliš akcentuje výsledky bádání a teze různých právních a historických autorit a upozaduje vlastní závěry bádání, kterých je autor bezpochyby schopen. Celkový dojem je tak poněkud „rozostřen“ nadbytečným množstvím citátů pramenů a odborné literatury. Stejně tak není zcela zřejmé, jak byl učiněn reprezentativní výběr odborných autorit, na něž se P. Navrátil odvolává a vůči nimž se vymezuje. Jakkoliv si toho vážím, rozhodně si nemyslím ani o mé osobě a se vší úctou ani např. k doc. Drškovi, že bychom náleželi v oblasti panovnické sakrality či otonské vlády k autoritám byť jen evropského rozměru, aby naše odborné závěry mohly zaštiťovat toto téma. Obdobné pochybnosti mám např. u Jiřího Boguszaka a dalších. Kvalitu interpretací a analýzy však tyto poznámky nesnižují.

Diplomovou práci hodnotím z výše uvedených důvodů jako zdařilou. Přesto musím ještě připojit poznámku, která vyplynula v průběhu srovnání hodnocené práce s antiplagiátorským programem. Protokol prokázal, že autor převzal část textu ze své studentské vědecké práce, kterou odevzdal v rámci studia na Právnické fakultě UK. Nejedná se tedy o užití textu cizího, přesto měl student na tuto skutečnost ve své práci upozornit. Celkově se jedná asi o 5 % textu, což není zásadní provinění, přesto bude muset komise při hájení práce na tuto skutečnost vzít zřetel a zaujmout stanovisko. Práci jako takovou navrhuji hodnotit klasifikací výborně, pokud ale komise shledá postup při vytváření práce za nevhodný, lze se přiklonit ke zhoršení známky.

V Hostivici 6. září 2013

PhDr. ThLic. Drahomír Suchánek, PhD., ThD.